

Skrivelse till Svenska Brukshundklubben.

Inför regelrevideringen 2017 har Svenska Brukshundklubben (SBK) beslutat att vi ska ansluta oss till FCI:s internationella regelverk fullt ut. Skälet till att införa de internationella reglerna är enligt SBK en vision om att utveckla lydnadssporten.

Citat från SBK:s hemsida. ”*Vår vision är att detta ska föra lydnadssporten framåt och öka intresset för att träna och tävla lydnad på alla nivåer. Samma regelverk möjliggör också tävlande i andra länder även i de lägre klasserna.*”

De aktiva har på olika sätt erbjudits möjlighet att tycka till om antagandet av Internationella regler och moment, dock var informationen om vad detta innebar ytterst knapphändig. FCI stod då inför en regelrevidering som skulle innefatta nya moment från och med 2016.

Det regelverk som omröstningen i praktiken gällde fanns inte att läsa och gick följaktligen inte att ta ställning till. Nu när det är klart vad de nya reglerna kommer att innebära har fler och fler oroliga röster hörts om att detta inte kommer att föra lydnadssporten framåt eller öka intresset för att träna och tävla lydnad på alla nivåer.

Alltså helt klart emot det som är SBKs vision av att införa FCI:s regelverk.

Flera förare från den yttersta eliten har uttryckt sin oro över att lydnadssporten är på väg att välja en väg som inte breddar utan snarare utarmar sporten, både avseende aktiva och antalet raser. (*Exempel på en landslagsförares oro i bilaga 4*)

Det Internationella regelverket har en annan skrivning än det nuvarande Nationella (*Kjell Edström, landslagsledare, svensk och Internationell domare bl.a från VM i Italien 2015 beskriver skillnaden i bedömningen i bilaga 2*).

Marginalen för att få betyg 8 som krävs i snittbetyg för att nå förstapris kommer att bli mindre med det Internationella sättet att döma. Enligt UG-Lydnad hos SBK anses betyg 8 vara ett excellent utfört moment. När inte hela betygsskalan används blir det i princip samma betyg för stora misstag som för mindre misstag.

Gränsen mellan ett riktigt bra moment, med ett litet detaljfel och ett riktigt dåligt, men ändå genomfört moment blir liten eller ibland ingen alls.

Tre första pris är kravet i dag för ett lydnadschampionat. Med de nya reglerna står vi inför ett faktum att Svenskt lydnadschampionat bara är förunnat de raser som har förutsättningar att tränas till perfektion i ett snabbt tempo.

Under de senaste regelrevideringarna har bedömningen/betygsättningen stramats åt gång på gång. Detta är enligt vårt synsätt inte ett sätt att öka antalet aktiva utan tvärtom. Vilket gör sporten mer och mer specialiserad.

Detta betygssystem skulle gagna de som tränar och tävlar för att konkurrera om landslagsplatser. Dock borde det finnas andra sätt att göra landslaget konkurrenskraftigt utan att det drabbar gemene man. Lydnadssporten har enligt tradition varit en bred sport, en folksport i vårt land. Vår strävan är att det fortsätter att vara en folksport och inte en sport för ett litet elitskikt. (*Jenny Wibäck domare SM 2014, NM 2015 och en av de 12 referensdomarna beskriver skillnader och sin oro i bilaga 1*)

Även ett av FCI:s nya moment i den högsta lydnadsklassen (elitklassen/FCI class 3) har väckt mycket frågor och oro. (*För beskrivning av momentet se bilaga 3*)

Det är en inkallningsdel där hundar kallas in en och en ur gruppen till sina förare medan övriga hundar i gruppen skall stanna kvar. Risker för incidenter och allvarliga olyckor är stora om hundar jagar den inkallande hunden. För en hund kan det bli bestående fysiska och psykiska men om en annan hund ser den som ett jaktbyte.

Även om det bara är lek av den jagande hunden kan en liten hund skadas allvarligt om den blir påsprungen av en stor snabb hund. Det är inte rättvist att tävlande skall förlita sig till att andra har tränat sina hundar på rätt sätt.

Svenskt djurskydd är en sträng lagstiftning som värnar om djurens bästa. Att ha ett regelverk där en hund utsätts för en potentiell risk att bli skadad genom påhopp från andra deltagande hundar är inte förenligt med djurskyddslagen eller med SKK:s och PtK:s skrivning; "*Då djurens välfärd alltid har högsta prioritet bevakar PtK att etiska krav upprätthålls i samband med prov- och tävlingsverksamhet*"

I FCI:s regelverk finns dessutom ingen rapporteringsskyldighet, som den nuvarande, utan enbart vid oacceptabelt beteende.

SBK/UG Lydnad har uppmärksammat detta bekymmer med inkallningsdelen i gruppmomentet och skrivit till FCI:s Obedience Commission i hopp om att få bort denna del från gruppmomentet. Tyvärr utan att få gehör för detta. Detta är ytterligare ett argument för att bibehålla nationella regler.

För att främja att så många som möjligt, och med så stor rasvariation som möjligt, tävlar lydnad måste vi i Sverige behålla kontrollen över våra svenska regler, inte lämna bort beslutanderätten till någon annan som inte vet hur det ser ut i Sverige.

I skrivande stund känns dessutom SKKs medlemskap i FCI osäkert med tanke på den uttalade korrupcion som finns i organisationen som CS har uppmärksammat och bett KF besluta att CS ska utreda om SKK ska stanna kvar i FCI. Det är mer eller mindre omöjligt med internationella regler påverka hur våra nationella regler ska vara.

Till KF 2015 i bilaga 28:1 har Centralstyrelsen (CS) skrivit följande ”*anser CS att det finns för många exempel på missbruk av FCIs regelverk av enskilda kennelklubbar*” samt ”*CS konstaterar dock att den senaste månadens utveckling kring hur FCIs generalförsamling och styrelse fattar beslut inte pekar i en positiv riktning.*” och ger följande förslag till KF:

- CS föreslår KF att bifalla motionen och att uppdraget inkluderas i den organisationsöversyn som CS avser genomföra och rapportera till KF 2017.
- CS begär därutöver mandat att kunna förändra SKKs medlemsstatus i FCI och/eller kunna lämna FCI som medlemsorganisation om utvecklingen så är lämplig för att främja SKK och dess syften som organisation.

I nuläget känns det ytterst osäkert om SKK kommer tillhöra FCI, därför anser vi att det bästa för Sverige och svensk lydnadssport är att behålla inflytandet över regelverket inom landet.

FCI är en bred organisation med många medlemsländer utbrett i Europa, Asien och Sydamerika men saknas gör de av tradition stora hundnationerna som är ursprungsländer för många av de raser som används i lydnadssporten, UK, USA och Canada. I FCI:s Obedience Commission ingår 25 länder, varje land har som bekant 1 röst. Detta innebär att Sveriges röst i dessa sammanhang är värd endast 4 %, ytterst marginell alltså.

Precis som idag kan man ha både Nationella och Internationella lydnadstävlingar som har olika regelverk och bedömning.

Vårt förslag är följande:

- Behåll reglerna Nationella så att det finns möjlighet att göra ändringar i bedömningsanvisningar och moment om så skulle behövas.
- Tillsätt en arbetsgrupp bestående av domare, funktionärer och tävlande inom lydnadssporten fördelade över samtliga distrikt inom SBK. Dessa ska jobba med att utforma tydliga bedömningsanvisningar enligt pyramidsystemet.
- Anta de föreslagna klasserna och momenten, undantaget inkallningsdelen i gruppmomenten, FCIs Class 3.

domartankar inför spännande domaruppdrag

16 september 2015

Släkt och vänner som läser bloggen för att vara snälla får den korta versionen direkt - jag har fått äran att vara den svenska representanten i Nordiska mästerskapen i tävlingslydnad - och jag har tackat ja.

För lydnadsnördar som kanske kan vara intresserade av hur jag tänker kring det beslutet med tanke på att det "blåser lite" i lydnadsvärlden just nu, så följer en lite längre utläggning;-)

Jag har förstås grunnat lite på vad det är som händer i lydnadsvärlden. Mycket kretsar kring att man upplever att förarens agerande på planen snart bedöms mer än hundens. Med tanke på hur mycket bedömningen skiljer sig åt på detta plan så funderar jag på om det kan handla om rena missförstånd / tolkningsskillnader.

Enligt utdraget på bilden ska extrakommando ska leda till 2 poängs avdrag, förutom i rutan och fjärren där det ska kosta 1-2 poäng. Det är rätt så glasklara anvisningar – men den viktiga frågan är – vad är ett extrakommando?

I min domarhjärna är ett extrakommando när hunden behöver två signaler för samma uppgift – dvs repris på röstkommandot, eller ett extra handtecken. Tex att man får säga sitt två gånger från ligg vid sidan, eller loss två gånger då hunden ska släppa apporten.

Någonstans, någon gång, har jag utbildats i vikten av att skilja på ett extrakommando (EK) och ett dubbelkommando (DK). Jag uppfattar DK som ett kommando som förstärks med någon form av hjälp – tex att man flyttar handen samtidigt som man kommenderar. Eftersom EK generellt ger 2 poängs avdrag, så känns det rimligt för mig att ge ungefär 1 poängs avdrag för ett "vanligt" DK (och 0,5 om det är litet och till synes sker omedvetet). Undantaget förstås om det är av tvingande karaktär - tex väldigt arg röst eller hotfull rörelse – utifrån den generella anvisningen att hunden ska agera villigt och med intresse för uppgiften. Detsamma kan gälla om jag tror att hunden är beroende av förarens DK för att utföra uppgiften – då blir det snarare ett EK och det känns rättvist att det kostar lika mycket som för den förare som får säga kommandot två gånger.

Som tävlande i elit kan jag identifiera mig med dem som tappar gaisten när man tappar mängder med poäng på omedvetna fel – och när DK bedöms som EK. Fem av de sex hundar jag har haft förmånen att dela livet med har tävlats/tävlats i elitklass och resan dit har sett väldigt olika ut för respektive hund. En gemensam framgångsfaktor har dock varit vikten av att som förare känna att träning lönar sig. Den motsatta känslan upplevde jag själv i våras då jag fick en 8:a för en ruta med enda motiveringen att jag vred huvudet något då jag ropade "hit". Dvs en rörelse som möjligen kan tolkas som ett DK men som belastades som ett EK – dessutom i ett moment där avdrag för EK ska ligga mellan 1 och 2 poäng.

Totaltapp på 8 poäng (koeffi 4) är rätt avgörande när man satsar på SM-poäng. Själv drar jag överhuvudtaget inte för den typen av DK, då det känns naturligt att rikta munnen som ropar mot den som ska höra, oavsett väderlek, men detta är liksom mycket annat också en tolkningsfråga. Om man får det avdraget den gången man får till allt man tränat så hårt för - ja, då händer det något med motivationen. (Tyvärr inte i den riktningen att man blir sugen på att träna mer).

Jag känner mig överlag inte bekväm i att döma utifrån grundtanket att betyg 8 ska motsvara "Excellent". Svenska synonymer till excellent är "Utmärkt" eller "Fullvärdig". För mig känns det logiskt att utmärkta och fullvärdiga utföranden ge betyg 10 och gränsfallen 9,5.

8:or vill jag ge på moment som innehåller någon form av miss – till exempel EK. Utföranden som innehåller en större miss – till exempel tugg, eller ett missat delmoment, finns då enligt regelanvisningarna betyget 7. Kvar för utföranden med ett par betydande missar, flera små, eller en riktigt stor som tex att hunden går istället för att springa, finns betygen 5-6. Jag vill använda hela skalan så att skillnaden mellan bra-knappt godkänt syns i totalpoängen och inte bara på planen.

Åsikterna om detta kan förstås skilja sig åt, men där är några viktiga övergripande frågor som jag tycker vi måste fundera kring på djupet innan resonemanget går vidare.

Är merparten av oss domare så kompetenta att vi kan döma rättvist även om vi i huvudsak rör oss mellan betyg 5-8? Varenda halvpoäng får ju då extremt stor betydelse – och om små missar ska leda till stora avdrag ökar kraven betydligt på att vi inte missar en enda detalj. Själv upplever jag inte att jag dömer så bra så att jag kan leva upp till det och då tillhör jag ändå den yngre halvan i ligan.

Om allt hänger så på håret, så kommer acceptansen för funktionärsmissar att minska – och vad gör det med sporten på sikt? Ju högre krav vi ställer på de tävlandes utföranden, ju högre krav ställer detta på upplägg och tävlingsorganisation. Det är mycket för klubbarna att leva upp till – och är det rimligt i ideellt arbete? Vad händer med motivationen hos funktionärerna?

Att inte ge avdrag för missar man som domare ser är verkligen inte rättvist mot medtävlande som tränat hårt för att undvika just de felen...

...men av precis samma anledning måste ju den som tränat in snygga och säkra utföranden också få poäng som speglar kvalitetsskillnaden. Säg att den som tränat bort sitt tugg på vittringspinnen råkar vrida huvudet i samband med ordet "loss". Om detta bedöms som EK och kostar lika mycket som lätt tugg – då är det lätt till att den som äntligen tränat bort sitt tugg tappar motivationen.

Vad händer med motivationen hos merparten av de tävlande om det krävs excellenta utföranden i snitt för att klara gränsen för 1:a pris? Kommer det leda till mer eller mindre hundträning på sikt?

En del tycker att bedömningen på mästerskap och rankingtävlingar kan vara hårdare än "vanligt" – men för mig är det helt ologiskt eftersom vi utgår från samma regelbok. Sen är man såklart mer fokuserad på ett mästerskap – mer noggrann med att äta/dricka rätt och troligen har man även tagit ledigt från jobbet dagen innan för att hinna gå igenom programmet och genrepa sina placeringar. DET gör säkert viss skillnad. Många tar del av just denna

bedömning (såväl andra domare som tävlande på väg upp) och det är viktigt att tänka på vad som händer med motivationen i stort – hur vi påverkar och vad vi förmedlar.

Vid regelkonferensen 2014 föreslog jag och andra att om det internationella regelverket tvingar oss att acceptera att betyg 8 ska motsvara excellent så måste nivåerna för uppflyttning och 1:a pris ändras (idag krävs 8:or i snitt). Jag ser fram emot att ta del i tolkningsarbetet – och jag tycker att det är strongt av SBK att även ta med oss som röstade nej till internationella regler i referensgruppen. I denna fas när beslutet är taget, så väljer jag förstås att tro att det går att få fram en bra slutprodukt av det hela.

Min första tanke när jag blev ombedd att vara landets domarrepresentant i Nordiska var att tacka nej - jag kan inte döma rättvist om jag huvudsakligen ska använda mittendelen av blocket - så skicklig är jag inte. Och jag är inte beredd att ändra mig heller, utifrån argumenten ovan. Till svar fick jag beskedet att de vill att jag ska döma som jag gjorde på SM 2014 – dvs känna mig helt fri att använda alla siffrorna - och att främsta skälet för att jag blev utvald var att jag hade integritet för att stå för min bedömning och hålla en jämn linje.

Vilken ära – och vilken möjlighet! Framförallt vill jag döma rättvist - och jag tror alltså att det blir mest rättvist om man vågar använda hela betygsskalan. För mig ligger inte domarutmaningen i att vara den som ser mest och dömer hårdast, vilket tyvärr verkar vara lite av en trend just nu - inte minst på Z:at. (Jag tror inte att det finns någon folkgrupp i hela världen som kan lägga så mycket tankekraft på hur man kan svänga runt en kon, som lydnadsfolket:-))

En tanke jag har är att undvika att se de andra domarnas betyg under hela tävlingen. Jag är helt säker på att man skulle påverkas på ett omedvetet plan av att märka att man hela tiden ligger under eller över de andra – och då riskerar man att ändra sig under tävlingens gång, vilket förstås blir allt annat än rättvist. Jag får väl antingen vända mig om, då vi ska visa skyltarna, eller helt enkelt blunda:-) Att döma är inte så olikt att tävla – in i bubblan, fokus här och nu – och gör din grej.

Jag har förstått att det finns många starka åsikter om lydnaden just nu, vilka framförallt kommer till uttryck på Facebook. Förhoppningsvis engagerar sig dessa personer även i det praktiska arbetet. Vi behöver fylla på med både domare och tävlingsledare och har man starka och säkra åsikter om bättre alternativ för bedömning och upplägg så är det ju bara att köra. Motivationen kommer ju tillbaka när man känner att ansträngning gör skillnad i praktiken!

Avslutningsvis vill jag tacka ägare och valpköpare på Kennel Lann Morian för att ni var så snälla och flyttade ert kennelläger så att jag kunde tacka ja till detta. Ser fram emot att träffa er lite tidigare i höst istället!

Källa: <http://www.jennywiback.se/2015/09/16/domartankar-inf%C3%B6r-sp%C3%A4nnande-domaruppdrag-28376157>

En VM-domares reflektioner

av Heléne | Jul 6, 2015 |

Under midsommarhelgen gick VM i lydnad av stapeln i Turin. Vi som tillbringade helgen på hemmaplan ätandes sill, färskpotatis och jordgubbar kunde mellan tuggorna följa händelseförloppet via livestream på nätet. Trevligt!

Andra däremot var på plats i händelsernas centrum. En av de mer centrala personerna var lydnadsdomare Kjell Edström som fått äran att vara med och döma detta stora event. Jag frågade Kjell lite om hans upplevelser och tankar kring tävlingen och bedömningen, och här följer hans reflektioner.

Förberedde du dig på något särskilt sätt inför ditt uppdrag?

Jag läste på de internationella reglerna extra mycket för att ha järnkoll på fasta betygsavdrag och annat som man måste kunna som ett rinnande vatten. Det finns ingen tid att stå och fundera över sådant då man väl är på plats.

Vilka moment dömde du?

Jag och en annan domare befann oss i ring 1 och dömde rutan, dirigeringsapportering, inkallning och fritt följ.

Om vi tar fria följet som exempel, var det något där som du upplevde som en brist rent generellt?

Det man såg hos flera av ekipagen var sakta sättanden, sneda sättanden, icke parallella stegförflyttningar och till viss del plogning. Många hundar låg också alltför långt fram i position. Dessutom fanns det en hel del kroppsdk:n hos förarna, speciellt i svängar och vändningar.

Och då det gäller övriga moment?

Det var många alltför tidiga kommandon innan ställandet vid kon, i ruta och på inkallning. Många hundar bågade mycket vid konskick och ingångar, och saktade även ner innan förarens stå-kommando. En hel del kroppsdk:n vid t e x nedläggandet vid sidan och ingångar. Sedan fanns givetvis andra brister hos enskilda ekipage, men detta var något genomgående som vi såg hos många.

Många som inte var på plats utan bara såg tävlingen via livestream kunde i vissa fall uppleva domarnas bedömning som hård. Håller du med?

Ja den var genomgående ganska hård vid detta mästerskap, men det var inget som vi domare hade kommit överens om.

Som domare vill jag hålla samma linje genom hela tävlingen, inte plötsligt börja dela ut generösa siffror för att man under dagens lopp blir lite mer ”tolerant” eller faller för publikens buande då de tycker vi domare är alltför hårda mot deras favoritekipage. Jag strävar efter att vara rättvis i min bedömning vilket jag tycker mig ha varit, och det tror och förutsätter jag att de andra domarna också var.

Den internationella bedömningen skiljer sig en del från den nationella. I stället för det ”pyramidsystem” vi har i Sverige där det t e x ryms ett antal missar i betyg 8 och ännu fler i en 7:a, så drar drar man i den internationella bedömningen för nästan varje miss. Och har man då långsamma utföranden i praktiskt taget varenda sättande i fria följet är man nere på ett ganska lågt betyg, även om mycket annan i momentet är bra.

Även om bedömningen var hård så var det väldigt roligt att se att förarna fick visa glädje tillsammans med sina hundar och berömma dom mellan momenten. Vad det något ni domare diskuterat innan?

Nej, det var det inte. Men jag tror de flesta domare vill se just detta, i alla fall vill jag det. Så länge det inte blir överdrivet och tar en massa onödig tid mellan momenten så tycker jag självklart att man ska få berömma och glädjas med sin hund inne på tävlingsplanen. Och jag har nog aldrig upplevt att man internationellt bryr sig så mycket om det som vi i Sverige tycks göra. Men det är nog på väg att förändras till det bättre även här.

Det var 21 nationer på detta mästerskap. Danmark fick en individuell världsmästare, Finland vann lagguldet, Norges lag blev trea och Sverige fyra. Förutom de nordiska länderna vilka nationer upplever du är ”på g”?

Tyskland och Italien då det gäller inomhustävlingar. Många andra nationer är ännu med för att se och lära, men även bland dom ser man flera ekipage med hög potential. Rent generellt har kvalitén på lydnadssporten – i framförallt Europa – blivit mycket högre.

Källa: <http://www.high5hundkurser.se/2015/07/en-vm-domares-reflektioner/>

Moment 3.2 Platsliggning i 1 minut och inkallande (Koeff 2)

Kommandon: ”sitt”, ”stanna kvar”, ”ligg”, och/eller handtecken, ”hit”

Utförande: Moment 1 och 2 kombineras.

Moment 3.1/del 1: sittande i grupp i 2 minuter

Moment 3.2/del 2: platsliggning i grupp i 1 minut och inkallande

Betyg ges separat för varje del efter att andra delen av momentet avslutats. Momentet börjar när alla förare i gruppen står på rad med ca 4 meters mellanrum och med sina hundar i utgångsposition och tävlingsledaren meddelar ”moment börjar”.

Momentet slutar (del 1) när förarna har kommit tillbaka in i ringen, står vända mot sina hundar på minst ca 10 meters avstånd och tävlingsledaren meddelar ”moment slut”.

Hundarna sitter i utgångsposition på rad med ca 4 meters mellanrum. På tävlingsledarens kommando lämnar förarna hundarna och går utom synhåll för hundarna och förblir gömda i 2 minuter. När 2 minuter har passerat instrueras förarna att tillsammans komma tillbaka in i ringen och ställa sig i ringen. De kommenderas sedan att inta stående position på linje ca 10 meter från sina hundarna, vända mot hundarna. Del 1 har slutat och del 2 börjar.

Tävlingsledaren påbörjar andra delen av momentet. Förarna instrueras att kommendera sina hundar att ligga, en i taget från vänster till höger. Hundarna ska ligga i en minut och sedan ska de kallas in en i taget, från höger till vänster. Ett högljutt kommando kan störa övriga deltagare och leder till betygsneddrag. Det bör vara fyra hundar i en grupp men inte färre än tre. Om det är endast fem startande i klassen så kan momentet utföras med alla fem hundar samtidigt.

Källa:

http://www.brukshundklubben.se/Documents/1_startdelen/7_om_oss/kongress/2015/FS_forslag_5b_lydnadsregler_klass%201_3_kongressen2015.pdf

Håller lydnadssporten på att ta död på sig själv?

av Maria Brandel | 2015-09-07 |

Den senaste tiden har en hel del funderingar runt lydnadssportens utveckling både diskuterats bland vänner och kursare i så väl Sverige som utomlands. Här kommer mina tankar om de saker som diskuterats och rubriken har jag snott från en annan domarens kommentar när vi diskuterade runt detta?

Bedömning

Trenden har gått mot mer och mer sträng bedömning, det har flera problem som jag ser det. Först och främst om de bästa på ett VM knappt kan komma upp i en 8, hur tänker man då att mer vanliga deltagare som inte ens kommer att vara i närheten av den träningsmängd som krävs för ett VM-ska det alltså för dessa inte ens vara möjligt att få ett första pris? För 8 är ju ett mycket bra moment och 8 i snitt krävs ju för att få ett första pris. Eller tänker man sig att folk kommer att nöja sig med att aldrig kunna uppnå den nivån?

När inte hela betygsskalan används så blir det i princip samma betyg för stora misstag som för små misstag. Gränsen mellan en riktigt bra moment med ett litet detaljfel och ett riktigt dåligt men ändå genomfört moment blir liten eller ibland ingen alls. Vilket är en riktigt tråkig utveckling som inte är särskilt inspirerande i träningen.

På årets VM fanns betygen 0 eller 5 på inkallningen för raser som var större än en liten lätt border collie. Jag säger inte att andra raser ska få bättre betyg för ett sämre genomförande. Men – om det är så att det inte ens är möjligt för andra raser att genomföra momentet/momenten på ett sätt som reglerna anger-borde vi inte säga det då i förhand? Och hur tänker vi runt sportens utveckling om det i princip bara är möjligt att komma långt med ett ytterst litet fåtal raser?

Som domare och tävlande tänker jag att lydnadssport i första hand går ut på att hunden ska lära sig ett antal moment och utföra dem på ett så exakt sätt som möjligt. Trenden går tycker jag mot ett absurdum att titta på förarna. Givetvis ska förarna klara att göra detta utan att hjälpa hunden med kroppskommandon men bedömningen gäller väl för vad hunden klarar. Jag har svårt att förstå hur lite fel timning vid inkallningskonorna kan ge så mkt neddrag-är det inte hundens förmåga att stanna och lägga sig vi ska

bedöma? Inte förarens förmåga till bra timing? Eller förarens förmåga att gå på spikraka tänkta linjer i Z eller att föraren vänder sitt huvud lite tidigt i apporteringsdirigering.

Källa: <http://mariabrandel.se/haller-lydnadssporten-pa-att-ta-dod-pa-sig-sjalv/>